

En annan sida av Ellington

RECENSION: Duke Ellingtons andliga sångar framförs sällan på Uppsalas scener. Helgen bjöd på ett ovanligt tillfälle, skriver Stefan Warnqvist.

Musik

DUKE ELLINGTON SACRED CONCERT

Uppsala University Jazz Orchestra & Vindhemskören

Gottsunda kyrka, Uppsala, lördag 12 februari

Mellan 1965 och 1974 skrev Duke Ellington musik till tre kyrkokonserter. Hans välkända standards framförs ofta på Uppsalas scener, men sällan dessa andliga sånger. På lördagskvällen kom dock ett unikt tillfälle, när Uppsala University Jazz Orchestra och Vindhemskören höll en gemensam konsert med Ellingtons sakrala musik.

Publikintresset var minst sagt stort. I själva kyrkorummet var det fullsatt, ett hundratal fick nöja sig med att sitta på stolar i foajén och ytterligare andra fick vända i dörren.

Huvuddelen av Gottsundakonsertens repertoar hämtades från Second Sacred Concert, möjligen på grund av dess svenska koppling: det var Alice Babs som sjöng med Ellingtons orkester både när konserten hade premiär 1968 och när den spelades in på skiva. I Gottsunda hette sångsolisterna Hannah Nilsson och Hanna Bjarnegård och båda glänste i sina framföranden.

Med över 60 personer på scenen fick konserten ett fylligt ljud, med arrangemang som lyfte fram det mjuka och följsamma hos orkester och kör. Den episka kvartslånga kompositionen Freedom blev konsertens clou med sin blandning av storbandsjazz, gospelkör, spoken word och soloinsatser av sångare och instrumentalister.

Här, och under större delen av konserten, undvek orkestern och kören skickligt att konkurrera med varandra i ljudbilden. Tyvärr höll de inte den linjen hela vägen och avslutande Praise God and dance blev ett mitchmasch av tröttsamma uppvisningar i teknisk skicklighet. Överlag var dock kombinationen orkester, kör och Duke Ellingtons andliga sånger en uppfriskande upplevelse.

Av: Stefan Warnqvist kultur@unt.se